

hvorpaa en Goldrevision maa foregaa. Hvad der bliver tilbage for Goldrevisionen, naar vi tage denne Side af Sagen bort, er saa forsvindende, at det neppe vil være Umagen værd at gjøre en Goldreform derfor. Der vilde ogsaa være temmelig stor Vanskelighed forbunden dermed, thi vi vilde komme til at røre ved mangfoldige af de Forandringer, hvorefter den høitærede Minister har antydet, at de gribe ind i Goldsatserne, og som han vilde holde sin Haand over. Sa. naar vi ophævede Goldet paa forskjellige Artikler, som den høitærede Minister efter sin Anskuelse kunde være tilbøielig til at ophæve Goldet paa, hvis der kunde opnaas Ækvivalent derfor, saa kunde vi vel endog komme til at gaa i den modsatte Retning af den, vi ønske at gaa i, nemlig til at forhøje Beskyttelsen. Dette er f. Ex. Tilfældet med Salt. Dersom vi ophæve Saltgoldet rent ud, saa vilde vi derved komme til at yde de Industriregne, som bruge Salt som Hjælpeartikel, en høiere Beskyttelse. Hvad Saltet angaar, da beror den forskjellige Angivelse af det Beløb, som denne Artikel indbringer, paa den forskjellige Beregningsmaade, som den høitærede Minister og jeg have anvendt, idet jeg har støttet mig til alle de tidligere Ministres Beregning i saa Henseende. At Goldet paa saltet Fisk nødvendigvis maatte følge med Goldet paa Salt, saaledes at Goldet paa den førstnævnte Artikel maa ophæves samtidig med Saltgoldet, behøver den høitærede Minister ikke at minde mig om, thi dette er Noget, som har været iagttaget her i Thinget saavel i alle tidligere Lovforslag som i det her foreliggende Lovforslag, det vil sige i alle dem, som jeg har havt Del i. Den høitærede Minister bemærkede fremdeles, at vi maatte kunde komme til en større Nedsættelse, naar vi satte Goldet paa Luxusartikler endnu høiere, end Forslagsstillerne af dette Forslag have gjort. Jeg tror, at Forslagsstillerne i de her foreslaaede Goldsatser ere gaaede saa vidt i denne Retning, som det lader sig gjøre uden Ligefrem at forspilde Niemet, og det er min Overbevisning, at for flere af de Artiklers Bedkommende, for hvilke Goldet er foreslaaet forhøjet, vil Indtægten ikke forøges saa meget som paaregnet, idet der paa Grund af Goldforhøielser vil blive indført mindre af dem. Det er min Overbevisning, at der vel vil fremkomme en noget større Indtægt derved, men jeg tror ikke, at den vil blive saa stor som paaregnet, ligesom man paa den anden Side heller ikke, naar Goldet paa en Artikel nedsættes, maa paaregne, at Nedsættelsen vil andrage det fulde Beløb, thi Mindreindtægten vil blive langt ringere. Tror den høitærede Minister f. Ex. med Hensyn til de vigtigste af disse Artikler, nemlig Vin og Silke, at kunne gaa væsentlig høiere end det, der her er foreslaaet? Jeg er overbevist om, at man her er gaaet til den yderste Grændse, og med Hensyn til Silkevarer er man maatte endog gaaet over

Grændsen. Dersom den høitærede Minister gennem en høiere Gold paa Luxusartikler ventet at kunne faae et Ækvivalent for en større Nedsættelse, saa tror jeg, at han tager meget fejl. Noget Andet vilde det jo rigtignok være, dersom han kunde faae Brændevinsafgiften og Tobakstolden forhøiede, saa kunde vi komme videre; men dette faar han som sagt neppe dette Thing til at gaa ind paa. Jeg tror derfor, at det Standpunkt, som den høitærede Minister stiller sig paa, i Virkeligheden ikke aabner nogen Udsigt til, at vi kunne opnaa et Resultat gennem et Udvalg; men det vil have sin Betydning, at dette Thing overfor Regjeringen, overfor Landstinget og overfor Befolkningen giver tilkjende, hvad dets Mening er med Hensyn til Goldsagen, og dette vil det kunne gjøre ved at vedtage dette Lovforslag og ved efter 3die Behandling at sende det til Landstinget. Lad saa Landstinget behandle denne Sag, saaledes som det anser det for rigtigst. Derpaa kunne vi ikke her have nogen Indflydelse.

Th. Nielsen: Skjøndt jeg forlangte Ordet, da det ærede Medlem for Dvøise (Octavius Hansen) talte, maa jeg tilstaa, at jo mere jeg hørte derpaa, desmere forlegen blev jeg med Svaret, som jeg skulde give ham, thi det forekommer mig, at han omvrent var stillet som en tungjør Mand, der kommer ind i en Samtale, men ikke veed, hvad der er gaaet iforveien. Det ærede Medlem maa ikke have hørt, hvad der er passeret i flere Aar i dette Thing, og hans Udtalelser forekom mig ogsaa at røbe en meget stor Selvmobsigelse. Først sagde han, at det var klart, at Flertallet mente, at det ikke var nødvendigt at gjøre Noget ved Forsvaret, senere sagde han, at det mente, det var nødvendigt at give 30 Millioner, og senere haabede han paa en Overenskomst.

Formanden (Kraabbe): Vil det ærede Medlem ikke lade hele dette Punkt fare? Det er ikke nødvendigt til denne Forhandling.

Th. Nielsen: Sa, jeg skal selvfølgelig lade det fare efter Formandens Udtalelse; men jeg skal bemærke, at naar det ærede Medlem talte meget ivrigt, — det var vel det, hans Foredrag skulde gaa ud paa, — for at henvise Sagen til et Udvalg, — thi det var dog nødvendigt at faae en Formue- og Indkomstskat i Forbindelse dermed, og det var ogsaa hvad Flertallet hidtil havde foreslaaet, bemærkede han, — saa viser det mig, at jeg har havt Ret i min første Opfattelse. Jeg har ikke seet, at Flertallet har foreslaaet en Formues- og Indtægtskatt i Forbindelse med Goldloven; Flertallet har sagt i Betænkningen, at det var villigt til at gaa ind derpaa, men har iøvrigt hævdet til enhver Tid, at Forslag til en saadan Skat skal komme fra Finansministeren. Naar det ærede Medlem havde været Minister og havde sagt fra